

Соціологічні методи дослідження складають науковий інструментарій в роботі з персоналом, вони надають необхідні дані для підбору, оцінки, розстановки і навчання персоналу і дозволяють обґрунтовано приймати кадрові рішення.

Психологічне планування складає новий напрям в роботі з персоналом щодо формування ефективного психологічного стану колективу підприємства. Воно виходить з необхідності концепції всебічного розвитку особистості людини, усунення негативних тенденцій деградації відсталого частини трудового колективу.

Психологічне планування припускає постановку цілей розвитку, і критеріїв ефективності, розробку психологічних нормативів, методів планування психологічного клімату і досягнення кінцевих результатів.

Отже, соціально-психологічні методи являють собою найбільш тонкий інструмент впливу на соціальні групи працівників і конкретну людину. Мистецтво управління людьми полягає в дозованому і диференційованому застосуванні тих чи інших прийомів з перерахованих вище.

Формування сприятливого соціально-психологічного клімату трудового колективу є однією з найважливіших умов боротьби за зростання продуктивності праці і якість продукції. Разом з тим, соціально-психологічний клімат є показником рівня соціального розвитку колективу і його психологічних резервів, здатних до більш повної реалізації. А це, в свою чергу, пов'язано з перспективою зростання соціальних факторів у структурі виробництва, з удосконаленням, як організації, так і умов праці.

Таким чином, управління персоналом – це системне, планомірно організований вплив за допомогою взаємопов'язаних організаційно-економічних та соціальних заходів на процес формування, розподілу, перерозподілу робочої сили на рівні підприємства, на створення умов для використання трудових якостей працівника (робочої сили) з метою забезпечення ефективного функціонування підприємства та всебічного розвитку зайнятих на ньому працівників.

Л.І. КУЧЕРЕНКО, О.О. ПОРТНА, З.Б. МОРЯК, О.В. ХРОМИЛЬОВА
Запорізький державний медичний університет
м. Запоріжжя, Україна
podium@bigmir.net

**МЕТОДИ КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ –
ПРИОРІТЕТНИЙ НАПРЯМОК У ВИКЛАДАННІ
ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ХІМІЇ
В ЗАПОРІЗЬКОМУ ДЕРЖАВНОМУ МЕДИЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ**

© Кучеренко Л.І., Портна О.О., Моряк З.Б., Хромильова О.В., 2014

Лікарські засоби (ЛЗ) є специфічним продуктом, тому їх якість визначається як багатфакторне поняття, тобто це придатність ЛЗ до

призначеного використання та відповідність усім вимогам національної реєстрації, їх здатність спричиняти передбачений терапевтичний або профілактичний ефект після застосування однакових дозованих форм. Такий ефект можливий в умовах, коли застосований ЛЗ відповідає препарату, що пройшов державну процедуру реєстрації. У свою чергу це забезпечується дотриманням виробником ЛЗ норм і стандартів технологічного процесу та відповідності препарату вимогам методик контролю якості (МКЯ).

На жаль, практика підробки запропонованих для продажу товарів існує з незапам'ятних часів, але в останнє десятиліття ця проблема набуває уваги урядів і громадськості, як ніколи раніше. Забезпечення населення лікарськими засобами високої якості, а також підвищення вимог щодо контролю якості ліків, в аспекті наявності великої кількості фальсифікату на фармацевтичному ринку України є однією з найважливіших завдань сучасності. Саме вивченню існуючих та розробці нових методів аналізу біологічно-активних сполук відведена провідна роль у викладанні фармацевтичної та косметологічної хімії в Запорізькому державному медичному університеті.

Під час вивчення даної дисципліни студенти оволодівають знаннями стосовно етапів створення та контролю якості лікарських, парфумерно-косметичних засобів та лікарських препаратів, зв'язку між хімічною структурою лікарського засобу та його фармакологічною дією.

На кожному практичному занятті студенти отримують для аналізу лікарські засоби, як невідомі сполуки. Досліджуючи їх фізичні, фізико-хімічні, хімічні властивості роблять висновок про ідентифікацію лікарського засобу та особливості кількісного аналізу, згідно вимог Державної фармакопеї України або іншої аналітичної нормативної документації. Тобто на кожному практичному занятті студенти проводять навчально-дослідну роботу.

Контроль якості ЛЗ на державному рівні регламентується Законом України «Про лікарські засоби» розділ 4. Указом Президента України від 6 квітня 2011 року № 370/2011 «Питання оптимізації системи центральних органів виконавчої влади» утворено Державну службу України з лікарських засобів України, основними завданнями якої є внесення пропозицій та реалізація державної політики у сфері державного контролю якості та безпеки лікарських засобів і медичних виробів.

Тому, згідно організації навчального процесу на кафедрі фармацевтичної хімії, студенти проходять виробничу практику з фармацевтичного аналізу на своїх майбутніх робочих місцях: лабораторіях Державних служб з лікарських засобів, у відділах технічного контролю фармацевтичних підприємств, аптеках, що безумовно надає нові можливості для творчості, набуття і закріплення професійних навичок та, в подальшому, висококваліфікаційного контролю якості лікарських препаратів на фармацевтичному ринку України.